

[Petra Petersen.]

skabsydelsen er påkrævet. Det er vistnok den eneste af tingets ordførere, der har ønsket virkelig at støtte forslaget.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen talte om den øgede støtte til mødrehjælpen, der er vedtaget på finansloven, men det ærede medlem må vide, at dette lovforslag i høj grad er påkrævet, og jeg kunne godt have lyst til at stille det spørgsmål direkte til det ærede medlem fru Erna Sørensen, om det ærede medlem virkelig mener, at den forøgede støtte til mødrehjælpen betyder, at mødrehjælpen nu er i stand til at hjælpe kvinderne. Jeg vil gerne stille spørgsmålet direkte til det ærede medlem, fordi jeg ved, at det ærede medlem gennem sin virksomhed og også gennem sit arbejde i kvindesagen kommer i ret nær kontakt med mange kvinder og også med mødrehjælpen. Er det virkelig sådan, at man med den smule støtte, man har givet til mødrehjælpen, vil være i stand til at give kvinderne hjælp?

Det ærede medlem fru Viola Nørlov sagde bl. a., at enhver moder, der har hjælp behov, kan få spædbarnsudstyr. Det er ikke helt rigtigt; det kan enhver moder ikke få, og jeg vil gerne bede det ærede medlem fru Erna Sørensen svare mig på det spørgsmål: Kan enhver moder, der trænger, gå til mødrehjælpen og der få hjælp? Kan enhver moder, der trænger til spædbarnsudstyr, få denne hjælp fra mødrehjælpen? Jeg tror det ikke, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem fru Viola Nørlov mener det.

Jeg kan ikke godtage, at man ikke kan gennemføre dette lovforslag, fordi man ikke har penge. Jeg har sagt hvorfor. Jeg kan ikke godtage, at man ikke kan gennemføre lovforslaget, fordi man tror, kvinderne bliver arbejdsløse, når de bliver gravide, eller at arbejdsgiverne ikke længere vil have dem i deres brød. Jeg kan ikke godtage, at der ikke er trang til en moderskabsydelse; det er der. Jeg kan ikke godtage, at det ikke er nødvendigt rent samfundsmæssigt at støtte familierne, der skal have børn.

Jeg vil sige til de ærede ordførere og til den højtærede arbejds- og socialminister og til tinget: lad os dog nu se på dette lovforslag, lad os dog nu få en drøftelse af det og få det gennemført.

Søren Olesen: Den ærede ordfører for forslagsstillerne udtalte, at mit parti gik mod al social forbedring. Ja, det er jo sådan en slags udtalelse, man kan komme med, men den har intet som helst på sig. Tværtimod går vi ind for enhver social forbedring,

naturligvis først og fremmest når det drejer sig om at skaffe de socialt dårligst stillede ligeret med de øvrige i samfundet og give dem adgang til arbejdspladserne ved at afskaffe monopoler og særrettigheder. Men vi er også gået med til al den sociale forbedring, der er sket i de senere år gennem love af social karakter: om børnetilskud og de forskellige andre love. Sådan påstand kan den ærede ordfører for forslagsstillerne aldeles ikke føre bevis for.

Erna Sørensen: Den ærede ordfører for forslagsstillerne har jo i sin fremsættelsestale og sine bemærkninger nu udelukkende argumenteret for de dårligst stillede i samfundet, som trænger til hjælp ved en fødsel. Men her er der netop en stor forskel, for efter det foreliggende lovforslag skulle der være en generel ydelse til alle mødre, som var medlem af en sygekasse, og desforuden skulle en del undtagelsesbestemmelser kunne bevirke, at alle kvinder, der skulle føde, kunne få støtte. Dermed synes jeg, at en hel del af de bemærkninger, det ærede medlem har fremsat, er ret overflødige, for jeg har absolut ikke sat mig imod, at der blev ydet hjælp — økonomisk eller anden hjælp som f. eks. spædbørnsudstyr — til dem, der virkelig trænger. Med den udmærkede institution, som mødrehjælpen er, og som vi gentagne gange har været med til at forbedre og givet rådighed over flere penge, har jeg i hvert fald ikke været ude for, at nogen er blevet afvist, som virkelig trænger til hjælp. I det hele taget har der heller ikke i de sidste år fra mødrehjælpen været ønske om at få yderligere pengemidler. Som landsformand for Dansk Kvindesamfund må jeg have lov at sige, at vi har overordentlig mange henvendelser fra mødre, både angående dem selv og deres børn, og de mødreklubber, vi har drevet, og de vejledningskontorer, vi har åbnet, viser, at der hos en masse kvinder er overordentlig stor trang til at søge vejledning og hjælp hos os, som mener at kunne yde dem den fornødne vejledning.

Der er heller ikke tvivl om, at der er mange fejl indenfor administrationen, som burde tages op til drøftelse, og angående det var det ærede medlem selv inde på et af disse områder. Det var børnebidragenes størrelse. De fleste henvendelser, vi får, går netop ud på, at man ikke kan klare dagen og vejen med de børnebidrag, der nu betales. Her er det igen således, at hvis blot barnefaderen betaler det bidrag, der er ham pålagt, ville man også kunne arbejde bedre med denne side af sagen. Men det, der i